

ನಿನ್ನೆ ಬಂದಿತ್ತು.

“ಜಯಾ ಅವರ ಚಿಗ್ಗವು ಮಲ್ಲವ್ವ ಸಿಕ್ಕಿರಂತೆ. ಅವರನ್ನ ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ ಪೊಲೀಸರು ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟಾರ”.

“ಅಲ್ಲಿ, ಅವರ ಚಿಗ್ಗವು ಮನಿಮುಂದಿ ಕೂಡ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ”.

“ಹೌದು, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿದ್ದು ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ, ಯಾಕಂದ್ರೆ ಅದು ಈ ಸೀಮ್ಯಾಗ ಬಾಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗುಡಿ. ಶುಕ್ರವಾರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆದರೆ, ಹಬ್ಬದಾಗ ಗುಡಿ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಗುಡ್ಡದಾಗಿರೂ ಟೀಮ್ಯಾಬಾಯಿ ಗುಡಿತನ ಹೋಗ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಲ್ಲಾಪುರನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡೂಮುಂದ ಈ ಟೀಮ್ಯಾಬಾಯಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವಳ ಸಹಾಯ ಮರ್ತದ್ದಕ್ಕೆ ಸೆಟಗೊಂಡ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಂತಾಳಂತೆ ಹೇಳ್ತಾರೆ”.

“ಹೌದೆನ್ನಿ?”

“ಅಷ್ಟ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವಿಮೂರ್ತಿ ಮ್ಯಾಲ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡ ಸಲಾ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ಬೀಳ್ತಾವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಿರಣೋತ್ಸವ ಅಂತಾರೆ. ಸರಿಸುಮಾರು ಜನವರಿ ಕೊನೆಗೆ ಇಲ್ಲ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತ ನವೆಂಬರ್ ಎರಡನೇ ವಾರದಾಗ ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ದೇವಿ ಪಾದ, ದೇವಿ ಮೂರ್ತಿ ಎದಿ ಮತ್ತ ಪೂರ್ತಿ ಮೂರ್ತಿ ಮ್ಯಾಲ ಬಂದ ಕೂಡ್ತಾವು. ಅದು ಮೂರು ದಿನ ಇದ್ದ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಐದ ದಿನ ಇರ್ತದೆ. ಗೊತ್ತದ ನಿನ್ನೆ?”

“ಹೌದೆನ್ನಿ? ಮತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಹುಮಹಾರಾಜರ ಅರಮನಿ ಐತ್ತಂತೆ. ಅವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಬಡಿದಾಡುವ ಭಾಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕ ಆಗಿದ್ದನಂತೆ?”

“ಹೌದು ನೀ ಹೇಳೂದೂ ಖರೆ ಅದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಪನ್ನಾಗಳು ತಿಳಿಸೂಹಂಗೆ, ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅಲ್ಲದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಕೊಡೂದುಕ್ಕೆ, ಮೈಸೂರು, ಬರೋಡಾ ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಅರಸರು ಮುಂದಾಗಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರಿನ ಅರಸರು, ಈ ಉದ್ದೇಶದ ಮಿಲ್ಲರ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅದನ್ನ ವಿರೋಧಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಗುಂಡಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಅವರು ರಾಜಿನಾಮಿ ಕೊಟ್ಟಿರಂತೆ”.

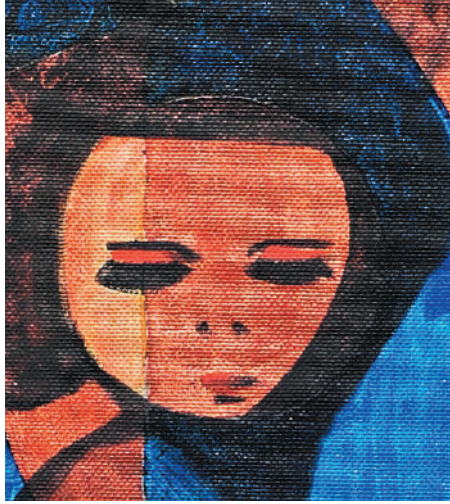
“ರಾಜಿನಾಮಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕೆ ಬಿಡಿ. ಆದರೆ, ಮಲ್ಲವ್ವನ್ನ ಕಳಕೊಂಡದ್ದು ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ, ಆದರೆ ಅವಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ ಅಂತೀರಿ”.

“ಮೊದಲ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಕತಿ ಮುಗಿಸ್ತೀನಿ ತಡಿ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಅವರು, ರಾಜಿನಾಮಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಭಾಳ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ ಆಗ್ತದೆ.

ಮೈಸೂರು, ಬರೋಡಾ ಮತ್ತು ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರೂ, ಆಧುನಿಕತೆ, ವೈಚಾರಿಕತೆ ಮತ್ತು ದಲಿತ ಶೂದ್ರ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಎಚ್ಚರ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಯಾವ ಅನ್ನೂದನ್ನ ಮರಿಬ್ಯಾಡ. ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಗೆ ‘ರಾಜರ್ಷಿ ಶಾಹೂ ಭತ್ತಪತಿ: ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ರಾಜ’ ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಆವಾಗ ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಯಿತ”.

“ಆಯಿತ್ತಿ, ಮಲ್ಲವ್ವ ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದು ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ. ಆದರೆ, ಆಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ. ಏನ್ ಕತೀರಿ ಇದು?”

“ಹೌದು.., ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ ಕಳಕೊಂಡ

ಜಯಾನ ಚಿಗ್ಗವು ಸೊಲ್ಲಾಪುರದಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅದು. ಅಲ್ಲಿ ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಂದಿದ್ದಜದ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡಿತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜಯಾನ ಚಿಗ್ಗವು ಸಿಕ್ಕಿರಂತೆ. ಅಷ್ಟರ ನಡಬರಕ ಮಲ್ಲವ್ವ ಪಂಢರಪುರಕ್ಕೂ ಹೋಗಿದ್ದಳಂತೆ”.

“ಅಯ್ಯ ನಮ್ಮವ್ವ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡ್ಯಾಳ ಈ ಮಲ್ಲವ್ವ?”

“ಭಕ್ತರ ಟೋಳಿಗಳ ಜೊತಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಾಳ ಅಕೆ. ಹೆಂಗೂ ಜಯಾ ಮನ್ಯಾಗ ಬಯ್ಯಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅಕ್ಕ, ಭಾವ ಮಗನ ಮಾತಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮನಿಗೆ ಹೆಂಗ ಹೋಗೂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಮಲ್ಲವ್ವ ಅನಕ್ಕರನ್ನೆ, ಹೆಬ್ಬಟ್ಟಿನವಳು. ಆಕಿನರೇ ಏನ ಮಾಡ್ಯಾಳ. ದೇವರ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾನ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಂತಾಳ ಅಕೆ”.

“ಇಷ್ಟ ವರ್ಷ ಮನ್ಯಾಗಿದ್ದ ಜೀವ ಹೊರಗೆ ಹೆಂಗ ಇತ್ಯೂ ಏನೋ?”

“ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿರೂ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಕೋತಾನ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರು ಗುಡಿಗಳೊಳಗೆ ಎರಡ ಹೊತ್ತ ದಾಸೋಹದ ಪ್ರಸಾದ ಸಿಗಿತ್ತು. ದಾಸೋಹದ ಅಡಗಿಮನ್ಯಾಗ ಅಡಗಿ ಮಾಡೂ, ಗುಡಿ ಅಂಗಳ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡೂ

ಸೇವಾದ ಕೆಲಸ ಅವಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ತರ್ತಿತ್ತು ಕಾಣ್ತದೆ. ಯಾತ್ರಿಗಳು ಭಕ್ತಿಲಿಂದ ದೇವರ ಮ್ಯಾಲ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಗುಡಿ ಪ್ರಾಕಾರದಾಗ ಮಲಗತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರ ಜೊತಿ ಅಲ್ಲೇ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಾಕ ಜಾಗ ಮಾಡಕೊಡ್ತಿದಳಂತೆ”.

“ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಗುಡ್ಯಾಗ ಪೂಜಾ ಇಡಿಸ್ಯಾರ ಅಂತ. ಎಲ್ಲಾರನೂ ಕರದಾನ. ಸಂಜೆ ಮುಂದ ಮನಿ ಕಡೆ ಬರ್ತಾನಂತೆ, ನಮ್ಮ ಗುಡಿ ಮುಂದ ಇರೂ ಸಂತ ಅಂತೋನಪ್ಪರ ಸ್ವರೂಪದ ಮುಂದ ಮೇಣಬಿಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚೊನು, ಸಾಧ್ಯ ಆದರೆ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣ್ಯಾಗ ಪೂಜೆ ಇಡಸೂನು ಅಂದಾನ. ನವೆಂಬರ ತಿಂಗಳದಾಗ ಕಳದಹೋಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲವ್ವ ಚಿಗ್ಗವು, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳದಾಗ ಸಿಕ್ಕಾಳ. ಒಂಬತ್ತ ಹತ್ತ ತಿಂಗಳಾಯಿತ್ತಲ್ಲ. ಜಯಾ ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಿಯವರು ಎಷ್ಟ ಗೋಳಾಡಿದರು. ಅವರ ಸಂಕಟ ನೋಡಾಕ ಆಗತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಯಾ ಅಂತೂ ಚಿಂತಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸೋತಿದ್ದ”.

“ಹೌದ ಹೌದ. ಈ ಒಂಬತ್ತ ಹತ್ತ ತಿಂಗಳು... ನಿಮ್ಮ ಚಿಗ್ಗವು ಜೊತಿ ಮಾತೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತ ವರ್ಷ ಕಳದದ್ದರ ಮುಂದ ಏನ ಅಲ್ಲ ಬಿಡ. ಹಿರಿಯ ಜೀವ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟ ದಿನ ಇರ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇರೂವಷ್ಟ ದಿನ ಸಮಾಧಾನ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳಬೇಕಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟ ಸಹಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆ. ಇಲ್ಲಕಂದ್ರ ದೇವರ ನಮ್ಮನ್ನ ಮೆಚ್ಚಾಂಗಿಲ್ಲ ನೋಡ”.

‘ಈ ಮಾತ, ಇವರ ಹೇಳಿದರೆ?’ ನನ್ನ ಕಿವಿ, ನಾನ ನಂಬದಂಗೆ ಆಗಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿನ ರವಿವಾರ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡೂ ಮುಂದ, ಗುರುಗಳು ‘ಸ್ವಸ್ಥ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೊಳಗಿನ ಕಸ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿರಿ’ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದರು.

‘ಮನಸ್ಸ ಸ್ವಚ್ಛ ಇದ್ದ, ಮನಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಇರ್ತದೆ, ಮನಿಗಳು ಸ್ವಚ್ಛ ಇದ್ದ, ಸಮಾಜ ಸ್ವಚ್ಛ ಇರ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಸ್ವಚ್ಛ ಇದ್ದ, ದೇಶ ಸ್ವಚ್ಛ ಇರ್ತದೆ. ದೇಶ ಸ್ವಚ್ಛ ಇದ್ದ, ಜಗತ್ತ ಸ್ವಚ್ಛ ಇರ್ತದೆ. ಹಿಂಗ ಮನಸ್ಸ ಸ್ವಸ್ಥ ಇದ್ದ ಮನಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಇರ್ತದೆ, ಮನಿಗಳು ಸ್ವಸ್ಥ ಇದ್ದ, ಸಮಾಜ ಸ್ವಸ್ಥ ಇರ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಸ್ವಸ್ಥ ಇದ್ದ, ದೇಶ ಸ್ವಸ್ಥ ಇರ್ತದೆ. ದೇಶ ಸ್ವಸ್ಥ ಇದ್ದ, ಜಗತ್ತ ಸ್ವಸ್ಥ ಇರ್ತದೆ’.

ಪ್ರಸಂಗದ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾದವು.

ಅಷ್ಟ ಹೇಳೂದರಾಗ ಹೊರಗೆ ಮನಿ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತಾದಾಗ ಮನೆಮನೆಯಿಂದ ಕಸ ಒಯ್ಯಲು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಗಾಡಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಆಲಾ ಆಲಾರೆ, ಕಚಡಾವಾಲಾ ಆಲಾ...

ಗಾಡಿ ವಾಲಾ ಆಲಾ

ಆಲಾ ಆಲಾರೆ ಕಚಡಾವಾಲಾ ಆಲಾ,

ಘರಕಾ ಕಚಡಾ ನಿಕಾಲ

ರಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ ಹಾಡು ಕಿವಿ ಪರದಾ ಹರಿಯುವಂಗೆ ಹೊಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in